

fredshed med Schou. Naar der altsaa ingen Misfornøjelse var med Ledelsen, saa han ingen Grund til at gaa over til noget helt Nyt. At Lærerinderne have Lyst hertil, var forstaaeligt; men deres Ønsker komme i anden Række, Skolens Tarv i første. Naar Lærerinderne vilde bevise, at deres Forslag er det bedste, ved at henvise til Ledelsen af de andre Pigeskoler her i Byen, var det ganske naturligt. Men det er private Skoler, og de offentlige og private Skoler kunne ikke sammenlignes. En privat Bestyrerinde kan selv antage og afskedige sine Lærerkrafter — ved en offentlig Skole bliver det en ganske anden Sag; thi der ansættes Lærerne ikke af Overlærere eller Overlærerinder. Desuden tvivlede han om, at en Kvinde kunde udøve den fornødne Auctoritet. Saavidt ham bekendt assisterede der ogsaa mandlige Krafter ved Skolen, og det vilde da være uheldigt, om disse fik et kvindeligt Overhoved. Han kunde af disse Grunde ikke være med til at ansætte en Overlærerinde. Om Overlæreren bliver Hr. Schou eller en anden, var ham ligegyldigt; for ham var det kun Principet: Mand eller Kvinde.

Orum: Det er underligt, at den Sag vækker saa stor Modstand. Det, vi betragte som et Fremskridt, er hverken noget radikalt eller revolutionært Forslag, men ganske simpelt en Følge af Skolernes Udvikling i de senere Aar. For en Generation siden var man lige saa meget mod Kvindens Anvendelse, den Gang underkendte man ogsaa hendes Evner. Resultatet har vist, at Kvinderne ikke have ødelagt Skolerne. Tværtimod. Jeg tror, at vi her maa være særlig glade ved, at vi straks kom ind paa det Princip. Nu blot et Skridt frem til Ansættelsen af en Overlærerinde. Taleren troede, at en Kvinde lige saa godt kunde paatage sig en saadan Post som en Mand. Og saa kom der for hende et væsentlig Plus til: der var saa mange Piger i 12—14 Aars Alderen, hvis Følelser vare saa sarte og let tog Skade under en ofte for haard Mands Haand. Her var en Kvinde langt mere paa sin Plads. Til d'Hrr. her, der som jeg selv har Pigebørn, vil jeg sige: De lader vel nok Deres Pigebørn opdrage i Skoler, der ledes af Kvinder! Og hvorfor? Fordi vi betragte dette som et Gode. Naar vi mene det, da er det ubilligt, om vi ville berøve Mellemstanden det samme Gode, angaaende Berthelsens Betænkkelighed med Hensyn til en Kvindes Auctoritet overfor Lærere, da tror jeg ikke det har noget at sige. Vi have jo en Skoleinspektør, som hun kan henvende sig til om Raad og Bistand. Jeg kan ikke forstaa den Modstand, der har rejst sig. De Folk, der have underskrevet Andragendet, have ikke Begreb om, at det her er et pædagogisk Spørgsmaal, det drejer sig om. Derfor tillægger jeg heller ikke Andragendet nogen Betydning. Jeg anbefaler det Fremskridt, det vil være at ansætte en Lærerinde, og jeg tror, det vil blive til Gavn for Aarhus By.